

Haldanus filius fuit Haraldí, nepos Olaui, & pronepos Ingelli regum Daniæ. Hic Frothone patruo mortuo Haraldo fratri regnum concessit, atq; ipse sibi maris Germanici Imperium retinuit. Cum autē Haquinus fortissimus pugil Haldanum prouocasset, atq; carminibus ferri hebetādiperitus esset, Haldanus eximiae magnitudinis clauam ferreis nodis consertam tunsionis usibus aptauit, peritide ac præstigij uires ligneo robore debellaturus. quo etenit, ut occurrentem sibi Haquinum acriori ictu trucidarit. Igitur apud Sueones tantus haberī cœpit, ut magni Thor filius existimatus, diuinis à populo honoribus donaretur, ac publico dignus libamine censeretur. Erat etiam condendorum patrio more poematum peritia disertus, & multis uirtutibus ornatus. Itaque cum Haraldus frater ab Erico Sueonum rege trucidatus esset, Haldanus hosti obuiā progressus Daniam recepit, atque etiam Erico uicto Suetiam suo regno adiecit. Cum autem ei æmulus oriretur Sywaldus, magno loco apud Sueones genitus, eundem cum septem filijs solus aggressus fortiter trucidauit. Pariratione Harthbenum tyrannum deuicit, atque uicinos principes suæ ditioni adiecit. Itaque magnam autoritatem in hjs regionibus, quæ Oceanum Germanicum spectant, adeptus est. Hic ex Thorilda filia Hatheri regis Noruagiæ filiū Asmundum sustulit, à quo posteriores Noruegiæ reges originem suam duxisse magni æstimarunt, ab Haldano huic solennem generationis suæ seriem retexentes. Claruit Haldanus circa annum Christi ducentesimum. Sax. Gram. libro 7.